

Kassa, januárius 15.

1865.

FELVIRÁDOZÁS

Harmadik évfolyam

5. szám.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KÖZLÖNY

TÖBB EGYESÜLETEK ÉS TÁRSULATOK HIVATALOS LAPJA.

Megjelen hetenkint kétszer:
CSÜTÖRTÖKÖN és VASÁRNAP.
Előfizetési díj: egy évre 8 frt. — fél évre 4 frt.

Felolós szerkesztő s kiadó-tulajdonos:
Bánóczy Ferencz.
Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Kovácsutca 380. sz. Rudaaház.

Hirdetések díja: 4 hasábos garmond sor 5 krajczár.
Bélyeg díj: minden beigtatás után külön 30 kr.
Nyilttér soronkint 12 kr. o. é.

Néhány szó a vidéki színészetről.

I.

Általánosan elismert, hogy a magyar színészet egyik leghatalmasabb oszlópa a nemzetiségnek, s terjesztője nemzeti nyelvünknek; — hazánk viszonyai pedig azt kívánják, hogy vállvetve működünk hazai nyelvünk mi nagyobb mérvbeni elterjedésén; — ha ez a cél, akkor szent kötelességünk, minden módot megragadni, mely ahoz, habár csak egy lépéssel is mindig közelebb vezet. — Már pedig ha szívünkra teszszük kezeinket, ell kell ismernünk azt is, hogy egyedül a színészet az, melylyel leginkább mostohán bánunk, s felvirágozása s általa nemzetiségünk, s nyelvünk iránt közbösséget tanusítunk.

Mit tegyünk hát? hiszen pártoljuk, sokszor áldozattal is odaadjuk filléreinket, fogják mondani, — ugy van, törekvésünk ugyan szent, de az út, melyen haladva a cél elérni akarjuk, nem helyes.

Hol van tehát a hiba?

Véleményem szerint nem a nagy közönségben, de a színészetben magában, annak szervezetében.

Minden tények bizonyos rendszer körül mozognak, mi anélkül mozog, önnön magával jön ellenkezésbe, s megszünt lenni — Rendszert óhajtok én, rendszert a színészet terén is! Rendszert és alapot. — Mi rendszere és alapja van vidéki színészetünknek?

Nálunk a színészet nem azon felsőbb körben mozog, hol annak mozognia kellene, — s ma holnap vidéki színészetünk megszűnik a művészethez tartozni, s pusztá kenyér-keresetmóddá aljasul, mert tévesztve a célt, nem oda törekszik, hogy a nemzetiségnek támasza legyen; — tagjai nem a nyelv apostolai, kiknek oly magasztos küldetésük volna hazánkban, de nagy részben hajhászok, kik a hazafiság ürügye alatt kizsákmányolják a félrevezetett, elvakított közönséget.

A mint mondtam tehát nem a közönségben van a hiba, mely meghozza áldozatát, de a színészet szervezetében. Ez azon beteg test, mely gyökeres orvoslást kíván.

De miként történjék az?

Ia átlapozzuk hazánk év-lapjait, meggyőződünk arról; hogy minden nemes törekvés hazánkban csak az eszméknek, az öröknek összesítése által válhatott megdönthetetlen valová. Véleményem szerint tehát szükséges, hogy a színészet, mely jelenleg a hazának majdnem minden részében teng mint a pásztorát vesztett juh, szinte egy társulati főkörmányzat rendelkezése alatt álljon; — vagy miért is ne képezhetne a hazai vidéki színészet egy oly társulatot, melynek igazgató rendszere legyen?

Azok kik a nemzetiség apostolainak vallják magokat, s a hazafiság paizsával mellökön bejárják a hazát, fennen hirdetve hogy ők a haza felvirágozásán fáradsanak, vonassanak vizsgálát alá ópen ugy mint az ügyvédek, orvosok, tanárok, vagy épen a kézművesek, s csak azon esetben vétessenek fel színészekül, ha a szigorlatot kiállották.

(Folytatása következik).

A kassai kereskedelmi- és iparkamara jelentése,

melyet a vásárvám tarifák rendezése tárgyában f. hó 5-én a nm. magyar kir. Helytartótanácsához felterjesztet.

Mult évi october hó 20-án és deczember 7-én 80959. és 99525-ik számok alatt kelt magas intézvények következtében az alólt kamara felhivatott, hogy a közölt anyagok felhasználásával, a vásártarifáknak csoportozatokkenti megállapításához, területére nézve szükséges kulcstervezetet mutasson be; midőn tehát e tervezetet 7. alatti mellékletben felterjesztém, egyúttal következőket tiszteletteljesen megjegyezni bátorodik: e kamara már 1851-ik évi october 21-én 320. sz. alatt, az akkor fennállott cs. kir. kassai kerületi kormányt indokoltan figyelmezteté azo n nagy hiányok és visszaélésekre, melyek a vásárvám önkénteljes kivetéséből és beszédéből a kereskedés és ipar rovására, még azon okból is keletkeztek, mert akkor többnyire nem csak az kétséges volt, ki legyen köteles vásárvámot fizetni, de rendes nyomtatott vásárvámtarifák is sok helyen hiányzottak.

A kamara e tárgyhani indítványa egészen siker nélkül nem maradt, mert a mennyire lehetett, a bajon segített az említett tarifák megvisszálása és kinyomtatása által, sőt az akkori cs. kir. helytartótanács 1852. évi február 2-án 19,530-ik szám alatt kelt becslésványa szerint, ez ügy általános és czélszerű szabályozása a cs. kir. belügyi ministeriumnál szorgalmaztatott.

Az azóta lefolyt 13 év alatt e baj több tekintetben mindig érezhetőbbé válván, még világosabban kiderült, hogy az országszerte divatozó, igen terjedelmes, érthetetlen, semmi biztos és igazságos elveken alapuló vásárvám és helypénz-tarifák; számtalan kétségek, félreértések, czivódások és csalások okául szolgálnak.

S így bár e kamara a magas kormány azon böles és közhasznú gondoskodását, hogy az említett egészen czéliránytalan vámtarifák helyébe — a jövődö törvényhozás cziránti intézkedéseig — igazságos alapon tervezett szabályzatok életbeléptetessenek, örömmel üdvözlö, még sem ismerheti félre, miszerint e fontos ügy lehetőleg kielégítő és kivánatos mielőbbi eldöntése, többnemű nehézséggel jár; mert főleg következő 4 kérdés támad:

1. Mi szolgálhat a vásárvámmal felruházott községek rendelet szerinti 3 osztályba való felosztásának alapjául?

2. Micsoda elv érvényesítessek, vonatkozólag a vámkötelezettárgyak helyes meghatározására? vagy is, mik legyenek azon tárgyak, melyektől vásárvámot fizetni kell?

Hogyan lehessen e kamara nagy területében azon 128 községben, melyekben vásárok tartatnak és melyekben jelenleg minden biztos arány vagy alap nélkül, csupán csak részleges intézkedés, vagy szokásban gyökerező, igen különböző vásárvám pénzek szedtetnek, 3 és nem több osztályu fizetési kulcsot úgy tervezni, hogy e kulcs a vásárvám tulajdonosokat kielégítse és a vásárokat látogató közönség méltányos igényeinek is megfeleljen?

4. Mikor léptetessenek életbe az új vásárvám-szabályzat?

(Folyt. következik).

A szlávok általános jellemvonása.

(Folytatás.)

A szlávok e lakhelyét három keresztvonallal alkalmas beosztani. A középső vonal erdőkből áll, s hossza az egész téren átvonul. Még az Odera mellett látni erdős puszták maradványait, mely a Visztulán s Nyemenen át folytatódna, a Prypet völgyet befödik, aztán a Dnieperen innen az orosz erdöket érik, s az Ural erdökekkel olvadnak egybe. Különös erdőgazdag ország ez. Ugy látszik, valamennyi vad állat ezen jött Ázsiából

Europába, s még maig is itt-ott van fészkek. Farkasok, medvék, jávorszarvas máshol ritkák, vagy ismeretlenek, itt nagy bőségben táplálkoznak. A bölény, mely már régtől fogva kiveszett a mi száraz földünkön, maig országos törvény védelme alatt él a bialowiecki vidéken. Ezen erdők különféle irányban széles mezők által met-szettek keresztül, melyek gyakran kopárok, homokosak, nagyrészt azonban nedves rétekből állva, legelőül használtatnak.

Az erdővonal éjszakán mocsárok hosszú sora vonul végig; Goplotótól kezdve a Peipusig majd 500-ran menő kisebb nagyobb folyamokból mintegy lánczot képeznek; folyók, patakok, s csatornák által lévén összekötve. E láncz választja el a szlávokat a tulajdonképi Lithvánok és Finnektől, kik a balti tenger mellett telepedtek le. Itt uralkodik a többi fa felett a fehér nyírfa, terebélyes ágaival, s a lithvániai és finn költők hódolatát fogadja, míg a hidegebb északi oldalon kiterjeszkedve bokorrá törpülnek. Ezen át szall számtalan vízi madár serge Európa más országaiba; ezen át jöttek még némely má már ismeretlen állatok. Az iramszarvas létezése e vidéken még a historia idejébe esik, a vándoregér megemlítése csupán a népmondákban tartá fenn megát, és pedig mint a finn nép falánkságának eszménye, a történetnek ezekről sincs többé mit mondani.

Az erdővonal délirészen már áldott, s tul a kárpátokon nyilt mezők termékeny földjei nyulnak el. A mai lengyel királyság, Wolhynia, Podolia, Ukrania egy része mindenütt művelésre alkalmas s külsőleg bőtermő föld. A fenyő itt mindinkább ritkul, e helyett azonban annál sürűbben árnyékolja be a méltóságos tölgy a molygó ligetet, s a dal kedvence lesz. Ezen keresztül megy Ázsia pusztái és sivatagából más látogatóknak, t. i. a sáskák és mongolok utja. Ama rovar a mongolokhoz hasonlóan el-eltűnt hosszú időre, évszázadokig senki sem beszélt róla, aztán ismét egyszerre fölszálltak fellegei, a napot elhomályosítva, a földet elborítva. Téli szállást mindig Lengyelhonban szokott venni, az új költés aztán tavasszal kapott először lábra, a földeket feketén hagyva magok után, mint égés után, folyamokat, szorosokat rekesztett el, s nyárára szárnyakkal ellátva az Elbe és Rajna partjaig is elrepült. Csak a lengyel mezők művelése vágta el előlük a bejárást Európába.

E vidékek helyisége, természete szorosabb viszonyban áll, nemcsak a köznép, hanem a műveltek irodalom-történetével is. A nép mondái, énekei, ép ugy mint a modern művészet remekei tele vannak rajzokkal, hasonlatok- s vonatkozásokkal, melyeket sem érezni, sem érteni nem lehet, míg a természet képei s tünényei szakadatlanul a lélek előtt nem lebegnek. A sáska pl. a nép hagyományában s költészetében mindig a tatárok jelképe! „Hagyd a sáskákat összetiporni!” volt a lengyeleknek jelszava soká. A nép ugy fogja fel, hogy e rovar szárnyán varázsbutékkal van felirva: Isten büntetése; s említésreméltó, miszerint valamennyi ural csordavezér, Attilától Tamerlanig, mindenkor isten ostarának hirdették magukat. Nyugot egyik nagy költője, Lord Byron, jelesen találta el az ukrániai természetet, mit soha nem látott, midőn egy orosz vezér mongoli eljárását következő szavakkal vázolja: „A földre roltott, melyet megmutattak neki, s sáskaként bujt a földbe, melyet elpusztított.” E vidékek ős régi dalai viszhangjaiként tűnnek föl ama madár hangoknak és rovar zugásnak, Igor hadjáratának dálnoka költeményét ama mythosi látóknak, Bajánnak, segélyül hívásával kezdi, így szól: Lelke mint a köd, a tölgyek tetejéig emelkedett föl, s mint a köd, ismét visszahajlott a fák

ágaihoz; néha mint a sas felszállt a légbe, s aztán mint a farkas újra berontott a határon. — Továbbá lerajzolja ujjainak ütését lantja hurjain: „Egy csoport hattyúra tiz sólymot eresztett.” — Ennélfogva az új szláv költészetben nagy szerepet játszik a természet. Minden lengyel könyvnélkül tudja ama kedves töredéket Goscesinszkitól, hol a csacsogó tölgy a kozákok füleibe régi dolgokat susog. Ha egy más lengyel költő tündöklő sorait vesszük figyelembe, úgy tetszik valóban, mintha egész méhsereg, lepkek s picziny arany szárnyu legyek zümögének.

(Folytatása következik).

Gazdálkodjunk.

II.

(Folytatás).

Eszmelánczolatnál fogva eszembe jutott egy érdekes párbeszéd a vasuton; — Pestről jöve egy coupéba jutottam egy fiatal és egy koros uri emberrel, az elsőnek sápadt arca, nagy kiálló homloka, de tüzes szeméből könnyen ráismerhettem a jelenkor emberére, megismertem benne a tudományomjas contemplatív egyéniséget, míg a másiknak jól táplált piros arcáról, s egész viselkedéséből kilátszott a megelégedés egész pompájában, — bár egy kissé merev és szigorú tekintete elárulá benne a katonaviseltet, — kölcsönös megismerkedés után az előbbeni egy schwajzi fiatal orvos, — a másik egy gazdagon nősült, ukrániai születésű orosz nyugalmazott ezredes volt — megörültem az érdekes társaságnak; az ellentétes nevelés már külsőségükön meglátszott, a polusok jöttek össze önkéntelen — az első tudományos műutazás, a másik kéjutazáson volt — ez uttal azonban mindkettejük ezéjja egysült, mindketten a világ borvárosát Tokajt mentek látni, tokaji bort inni, — annyiban mégis különböztek, hogy az egyik annak gyógy-, a másik élvhatását ment kutatni, az első az emheriség egészségi magasztos ezéjja, a másikat saját privat élve vezette, — engem már előre bántott az öntudat, hogy mily lögymölt fognak kapni a fogadóban, hova kíváncsian valódi tokaji bort mennek inni, mert valóban gyalázat, hogy Tokajban a külföldi, valódi tokaji bor helyett ihatlan mesterséges bort kaphat csak a fogadóban, — mert ennél is a pénz, s nem a nemzeti becsület a főrugó, ez a kor kedves szelleme!

Mint szokás elbeszéltek egymásnak, hol-merre utaztak? mit élveztek? s így átment a beszélgetés eszmelánczolat nyomán a jelenlegi műveltségi állapotra. — A világ tanultabbnak látszik lenni — mond a katona — mint a régi kor, mégis sehol eredeti teremtmény, sehol eredeti találmány, mind csak utánzása a régieknek, a szónokok, a régi classicusok és szent atyák eszméit szellőztetik, — a költők, a már annyiszor koptatott szerelmet éneklük, — az építészet a régi byzanti és góth remekeket utánozza, — a szobrászat többnyire a hajdankor istenein koptatja vésűjét — maga a bölcsészet, művészet és tudomány bölcsője Hellas, tehellen gyermekként erölködik a régi dicsőség és erények felé, — mondja meg ön nekem — szól a hetvéthez — miért nem

szül a természet több szónokokat, költöket, történetírókat, festöket, építészeket és más művészeket mint hajdan a régibb idökben — szóljon, honnan származik a jelenkor eme gyengesége?

A schwajzi hátrasimítá szép szöke haját, s lefuvá szivarja hamuját: az emberi jogok tagadásából némely hatalmasak részéről, az emberi szabadság elnyomásából, — felelé hangnyomattal, egy okos tekintetet vetvön reám, tudatni akarva, hogy a kérdező hazáját érti, — mert a barbarok, kik a szabadságot soha nem élvezték, soha sem hoztak napfényre csudálatraméltó gondolatoakat, és tetteket, de igen a görögök, míg szabadságban fejlődtek, míg Sándor után szolgaságra nemjutottak; — hasonlóan Róma is fénylett tettekben, polgári erényekben, és tudományokban, míg szabad vala — de midön a régi erkölcsöket a meghódított barbarok kéjeivel felcserélte, köréből a szabadság eltűnt; — ekkor következtek be a tyrannok és caesarok — ezek megengedték ugyan a népnek a földeket művelni, a műhelyekben dolgozni, érzéki vágyaikat, mulatságok és kéjekben kielégíteni, de megtilták a lelekvágyódását fenségesebb tárgyak után, megtilták a lélek vágyódását azon jog után, mely közös a Caesárokkal, hogy az ember ember lehessen, mint ök maguk.

HOLDASI.

(Folytatása következik.)

Kassa, január 12. 1865.

Tisztelt szerkesztő úr! Ha becses lapja jövő számának azon részében, mely vidéki levelezésekre van szentelve, történetesen egy kis tér mutatkoznék, azon eselben használja ön fel e néhány sorokat, — melyek úgy mellesleg mondvá — arra szánvák, hogy a „F e l v i d é k” jövője érdekében a közelebb lefolyt megyei közgyűlés hazafias eljárását önnek, s ha úgy tetszik, lapja olvasóinak is tudomására hozzák.

Alig olvastattam fel önnek a megye közgyűléséhez intézett s programjával ellátott azon folyamodványt, melyben ön a „F e l v i d é k”-nek Kassára lett áttéltét bejelentvén, azt a megyei közönség hazafias pártfogására ajánlja, de egyszersmind existenciájának annál biztosabb anyagi alapot szerzendő, kéri, miszerint a megye területén fenálló közigazgatási és birói hatóságok hivatalos hirdetményeinek közlésére közlönül a „F e l v i d é k”-et fogadják el, — megycnk mélyen tisztelt főispánja, a minden jót és nemest melegen pártoló hazafias L á n c z y József ú r ö mlga rövid de velős szavakban kiemelé azon mélyen érzett szükségét, melyben Felső-Magyarország egy magyar lap hiányában szenved, elősorolá azon előnyöket, melyek felvidékünkre egy a m a g y a r i r o d a l o m és n e m z e t i s é g terjesztését főzél gyanánt kitüzött magyar lap fentartásából származnak, végre felemlité azon erkölcsi kötelességet is, melylyel hazai irodalmunk s nemzeti nyelvünk művelése és terjesztése irányában tartozunk, önnek lapját és kérelmét a megyei közgyűlés hazafias buzzóságába ajánlotta.

A lelkes szavak általános viszhangra találván, a lap tetteges pártolása kimondatott, erre a szomszédos

megyék is szomszédi barátsággal megkerestettek, s tekintve azt, hogy ön programja szerint a megye közönségét érdeköl fontosabb hatósági intézkedéseknek lapjában rovatot nyitand, a megye területén lévő közigazgatási és birói hatóságok határozatilag oda utasítottak, miszerint hivatalos hirdetéseiket a „F e l v i d é k”-ben közölni kötelességüknek tartásák s ugyan ezen indokból a községek jegyzőségei is a községek érdekében előfizetésre utasítottak.

De most jut eszembe, hogy én tisztelt szerkesztő úrnak oly dolgokról beszélek, melyek már bizonyosan hivatalosan tudomására adattak, s így tehát már elkéstem, — azonban azzal vigasztalom magamat, hogy lapja iránti ezen érdeklőségem által a tisztelt szerkesztő úrnak jóakarátát kiérdemlem, pedig arra nekem, a ki néhanéha kegyes engedelmével egyet-mást becses lapjában közölni szándékozom, nagy szükségem van. *) Isten önnel a viszontlátásig.

-y-

Az abauji Cserehátról.

Véletlen szerencsétlenség következtében, hivatalától felfüggesztetett csendbiztosunk, előbbeni sikeres tevékenységének hiányát, napról napra jobban érzí vidékünk. — Az elmúlt sok tekintetben szerencsétlen év viszontagságait, nem kevésbé terhelé a gyakori kihágások és csavargók számának mind inkább elszaporodása, — kiknek kegyelmétől s jóakarától függ élelmünk s összes vagyonunk.

E szerencsétlen évbeli számos kihágásokat, az elmúlt Szilvester estvéjén 4—5 óra közl, a krasznayki pusztai csapszékben, az ottani haszonbéröl juhásza, két fiával, illően fejezték be; ugyanis: az ottan egy év óta megtelepedett négy becsületes, józan, iparkodó, felföldi család cséplést végezve, feleségeikkel együtt a csapszékbe menyén, áldomás pálinkájok megivására, a hol is az ott iszogáló (de nem ittas) juhászok által minden igaz ok nélkül valamennyien karjaikon fejeken s a t. össze vissza szurkáltattak, egyike (épen a legesendesebb) oldalbordába szurattván, tüdeje egy része rögtön kijött. —

Tisztviselő, csendbiztos, pandúr és csendör hiányában, a falusi bíró és lakosok, vasvillákkal ellátva még ugyan az este megrohanták a juhász lakhelyét, azonban nem lévén eszélyes vezető, rövid ellentállás után, az öreg juhász és idős fia megugrottak, és csak a fiatalabb fia, és egy idegen ott talált csavargó fogattak el, — új év estvéjén a járás orvosa meglekintette a betegeket, s bár a tüdőszertnek felgyógyulását nem tartotta lehetlenségnek — minden ápolás daczára, harmadnapra kinosan kiszenvedett, a nők közül is ketten veszedelmes sebeket kaptak, kinos látvány volt valamennyit másnap szemlélni.

A harmadikán ide érkezett csendbiztos pandúrjaival erélyesen kutatja a megugrott gazembereket, kik már a falut (kiszabadulás esetére) előlegesen fenyegetik felgyujtással.

*) Minthogy főispán ú r ö méltósága, s a t. megyei közgyűlés ezen hazafias s általános elismerésben részesülö eljárásáról mind ez ideig hivatalos uton semmi értesítést nem vettünk, érdekes tudósítása, mint hiteles forrásból eredő, igen kellőmelen lepett meg bennünket. — Midön tehát megelőző figyelmezt. mely közönségünket nyilvánítanánk, tisztelettel felkérjük, hogy lapunkat az oly hatósági intézkedésekről, melyek a nagy közönséget érdeklik, de a politikától teljesen eltérők, koronkint értesíteni sziveskedjék. Szerk.

1865-höz. *)

(Jan. 5.)

Na hiszen! Azt előre jól tudom,
Sokfélekép megüdvözöltenek,
De hiszem, úgy miként az én dalom
Megénekel, még nem köszönte meg
De senki sem!

Vagy — kinek is lehet nagyobb oka
Örvendeni megjelenéseden,
Mint énnekem, a ki malasztidat
Mit rám hozál, oly mélyen érzem
Az ágy ölén.

Sokan midön neved emlitgetik,
Reményteljes szívvél sohajtanak,
És mert jövőd titokkal fedve van,
Engedve a vágyak hatalminak —
Már boldogok.

Nekem te jobb barátom vagy, ugy-é?
Azért nem is tevéd titokba mit
Felölem már előre végezel;
Hanem rajtam próbáltad izmaid
Előszőr is.

*) Kórágiban.

Megölelé, hogy kifogott a láz,
S lefekteté majd esontom is törölt;
Ez mind merő barátság, vonzalom,
Nekem mégsem szereztek örömet, —
Szavamra, nem!

Pedig nekem jobban kell tudnom azt,
Mi a való szeretet s türelem;
Te szeretsz s én nagy szerelmedért
Ezen csekély bajt tán eltűrhetem?
Dicső erény!

De!... köszönöm baráti szivedet,
Maradok én magamban, — egyedül;
Te úgy látom nagy urnak születél
S barátságod csekélybe nem kerül, —
Te vért kívánsz!

Keress azért tehetősb urakat
Azok jobban láthatnak téged el;
Nekem nincsen csak egy rongy életem
S az még talán pár évet érdemel;
Tán többet is.

Malasztidnak, miket izlettél,
Adj más irányt: van ám elég ember
Aki akkor boldog csak egyedül,
Ha ágyában minél tovább hever;
Keress fel őt!

De arra is megkérlek ám ö t ö s:
Ne légy olyan szilaj, rohanni kész,
És megjegyzed; az én jobb oldalom
Nem országot, — kicsit oda is nézz
A hova lépsz!

Mert a tovább tartó becsületnek
Az ára több marad mindenkoron,
S ha ez lehet oly tiszta mint a hó,
Miért legyen piszkos mint a korom?
Én nem tudom.

Azért legyen jövőre közöttünk
A béke szent: én nem bánlak téged,
Te pedig légy irántam kimelöbb!
Inkább nézd meg nincs-e hon sok pénzed
S hozz nékem is!...

Z—i.

A kassai nagy napok.

Történeli beszély

P. Szathmáry Károlytól.

(Folytatás.)

III.

Jutalom és büntetés.

Báthori győzelmét dicsőíti; a győzelmes Báthori elítéli a történelem.

Ha idegenek felett tilte volna diadalmát; ha vad csordákkal szemben vívott volna győzelmet; még akkor

Mindenesetre erős inquisitóra volna szükség, mert ha sok a csavargó, és kárttevő, még több az orrgazda és czinkostárs, kik a csavargók kihágásait felette megkönnyítik. — Megrovást érdemel az olyan bérlő is, ki az általában ismert nevezetes zsványokat szolgálatába fogadja.

A gyilkosokra már több útonállás és rablás is halatszik, mindenesetre szerencsése volna a vidéknek, ha fölök húzamosb időre megszabódulhatna.

Kevés szavakba nehezen foglalható, mert felette sok a kívánni valónk, a sürgetősebbek között mindenestre sokakat örvendeztetne meg, ha népünket és viszonyainkat leginkább esmerő, tevékeny s becsületes csendbiztosunkat mielőbb vissza nyerhetnénk.

CSEREHÁTI.

Ujdonságok.

— Kassán a városi kapitányi hivatal legújabb intézkedése szerint — hatósági engedély nélkül semmiféle iparüzletet folytatni nem szabad.

* A kassai nőegylet engedélyt kapott, hogy az itteni szegények és árvák felségelésére, legfeljebb 12,000 darab, egyenkint legalább 10 kros sorsjegyet kibocsátása mellett, pénzbeli és pénzürtékü nyeremények kizárásával a folyó évben tárgysorsjátékot rendezhessen, és pedig minden sorsjátéki illetékektől mentesen. (M. S.)

* Kassán — mint halljuk, más városok példájára — dalárda van alakulóban.

* A zemplénmegyei gazdasági egyesület folyó hó 28-án S.-a.-Ujhelyben közgyűlést fog tartani.

* Gálszécsről írják nekünk, hogy ott a casino, mely a múlt évben alig állott 8 tagból, ez idén újra megalakult, még pedig oly szép eredménnyel, hogy a tagok száma már is háromszorozva van. Öröndetes jele az összetartásnak, hogy az izraeliták közül is — kik eddig be nem vették — néhányan beirathatták magokat. — A lapokból a következőket rendelte meg az egylet: Pesti Napló, Sörgöny, Hazánk s a Külföld, Bolond Miska, Wanderer.

* Miskolcziól írja rendes levelezőnk, hogy ott február 15-én báró Vay Béláné Teleky Zsófia grófnő lelkes honleány buzgólkodása folytán az ottani hely. hitvallásuk templom tornyának felépítésére jövedelmező fényes táncvigalom fog tartatni, mely alkalmasint sorsjátékkal leendő egybe kötve.

— Felkérteünk a következő sorok közlésére: „A sárospataki ifjuság kebelében a legközelebbi időben (egy régóta sajnosan nélkülözött) jótékony intézet jött létre, az ugynevezett „beteg segélyző egylet“. Az egylet célja az, hogy bizonyos tagsági díj (75 kr. félévre) befizetése mellett, úgy szólván ingyen gyógyápoltatásba részesítse az egylet tagjait, fedezvén az ellátási s gyógyszerári költségeket. Az egylet mindent elkövet alapítójának növelése végett; közelebb ugyan e célból egy — folyó év február 4-én a városához teremében tartandó táncvigalmat rendezend, melyre is a t. közönség ezennel egész tisztelettel meghívatik. Valóban nem lehet nemesebben mulatni, mintha örömeink közt sem feledjük el a kegyelet s részvét érzelmét szenvedő embertársaink iránt, mintha megtartjuk ama szabályt: „Örülj az örülőkkel, sirj a sírókkal.“

Vegyes hírek.

† Szemeré Bertalan Párisban meghalt. Nyugodjék csendesen az idegen föld alatt.

sem lenne kimenthető az a kegyetlenség, melyet legyőzött honfitársain elkövetett.

De a Báthoriaknak ez már vérökben volt s a későbbi nagy lengyel király dicső neve is alig képes eltakarni a kolozsvári augusztusi napokat.

Az ítélő mester Veselényi Miklós könnyű szemekkel olvasá fel a győzelmi göggyökben kegyetlenségre vetemült urak ítéletét, mely egy Kendit (mintha már Kendivér nélkül egy évtized sem telhetné el) Farkast, Patócsit, Csányit, Kabost s kitudná előszámlálni kiket még, jószág és fejvesztésre ítél s a két Fókai testvér közül nagylelkűen választást engedett az anyának.

A szegény községkelyek csak fulcikkal vagy orrukkal adóztak.

Boeskaiknak az a szerencsése volt, hogy e borzalmakat nem kellett végig néznie.

Több napig feküdt nehéz szublázbán, eszméletlenül szülői és testvéri karok csak több hét multával tudák mint lábadozót talpra állítani.

Egy szép őszi reggelen együtt látjuk őt Kátaival Kolozsvárt a Boeskaik-ház Kis-szamosra rugó kertjében. Karja még fel van kötve, de fejsebe tökéletesen begyógyulva.

Ugy látszik húzamosabb idő óta beszélgetnek már együtt.

— Képzeld barátom, sebecimen kívül Szent-Pálnál még egy második vesztésem is történt.

— Ugyan mi?

— Egy kedves emlékem, drága talizmánom: Margitomtól kapott gyűrűm elveszett. Ugy kell lenni, hogy

— A vasutak építése milyen nagy haladást tett az elmúlt évben, megletszik onnan, hogy az egész birodalom területén 6, az az hat mérföldnyi ujoncpült pálya adatott át a forgalomnak. Megkezdett 97 mföld új vasut építése, concessióért folyamodott 331 mföld, előmunkálatokra engedélytadtak 838 mföldnyi vonalra

— A népszínház telkek eladása. A budai várostanács f. hó 8-án hirdetést bocsátott ki, hogy a lánchíddal szemközti fekvő úgynevezett népszínházi telkek február 15-én három részletben eladtnak. Venni akarók minden egyes részletért 2000 frt. bántpénzt kötelesek lenni.

— A kiskoruaik iparüzleti engedélyét illetőleg a helytartó tanács f. hó 3-án kelt rendeletében tudatja, hogy a hatályban lévő 1859. évi iparrendszer „az iparosok nagykorúságát határozottan nem feltételezvé, s hogy már az 1840-iki XVI. t. cz. 2. §-a a 20 éves egyéneknek a kereskedés megindítását megengedi.“

— Magyarország lisztgyártása az utóbbi időkben rendkívül nagyot haladott. 1848-ban 7 malmalma volt a fumeivel együtt, 1863-ban pedig hivatalos kimutatások szerint 147 gőz- és 70 malmalma járt, ezenkívül volt 9173 vizimalom, 7968 patakmalom, 475 szélmalom és 4301 hajómalom. Mindezekbnn összesen 30,106 kő dolgozott. Mennyivel nagyobb lenne még ez iparág kiterjedése, ha a déli vasut a lizstikivelt, az annyiszor kért és sürgetett vitelbérleszállítás által megkönnyitné.

— A párisi hölgyek kézimunkáinak eladatása a lengyelek javára 30,000 frankot hajtott.

— Az adó-executiók hivatalos kimutatásából látható, hogy az utóbbi öt év alatt Magyarorszában évenként 1,797,900 katonai executió s 100,000 zálogolás történt. Jóllehet e számba Erdély és a magyar korona más tartományai nincsenek beértve mind a mellett az egész birodalomban előfordult executiók felénél többet tesz ki.

— Kukoricza levélből legújabb fölfödözés szerint igen jó pálinkát lehet készíteni s egy bécsi gyárban már kísérleteket is tesznek vele. Egy Cincinában élő német chemikus pedig tengeriből igen egyszerű és olcsó czukorkészítési módot talált fel, s e titkot egy newyorki társulat 400,000 dollárért vette meg tőle.

Egyveleg.

— Buxthorn cambridgei híres orvost egyik közelebbi estén egy rabló látogalta meg, s a munkájában elmerült tudóstól a mellének szegzett törrel pénzt kér. Buxthorn látja, hogy nincs menekvés, nem sokat tétováz, hanem asztalának egyik fiókjához nyul pénzér. Ezalatt a külső szobából egy hang megszólal „ne félj semmitől, mindjárt jövök segélyre.“ — „Átkozott!“ kiáltá erre a rabló „még sincs egyedül!“ — s azzal eszeveszetten kiszaladt. Az orvos utána, de csak azért, hogy tánczárja az ajtót, nehogy amaz visszatérhessen, mert valóban egyedül volt, s ezuttal hasbeszélési ügyessége menté meg.

— Szerető, mint ujévi ajándék. Egy bécsi báró már rég észrevette, hogy nejcnek egy kis csinos kadéttal szerelmi viszonya van, s a házon kívül titkos találkozók vannak. A báróné ki korántsem sejtette, hogy férje e viszont tudja, folyvást a gyöngéd nő adta; nem kis meglepetést okozott tehát neki, midőn az új év reggelén az inas a bárótól egy kis vékony csomagot vitt neki, melyre ez volt írva: „ujévi ajándékul.“ A nő sietve felbontotta a csomagot, s abban egy le élet talált, melyben férje azon meggyőződést fejezi ki, hogy

a karomra tett vágás ketté pattantotta. . . Péter ugyanazt állítja, hogy midőn felvettetek, még látta azt újjamon.

— Öreg huszárod sokszor lát egyet kettőnek.

— Meglehet, hogy téved.

— Nekem meg épen nem nagy barátom. Képzeld ott a csatatéren nyíltan megtámadott, hogy pár perczel később érkeztem az erdőhöz; pedig huszáraim jól látták, hogy nyergem lefordulóban volt s így csak nem rohanhattam ellenség közé, hogy épen közöttök pottyanjak le róla.

— Természetesen. Ne vedd rossz néven barátom az öregnek; csodálatosságai irántam való szeretetéből származnak. Így is neked köszönhetem életemet. Ha te segélyemre nem sietsz, miután Hagymási az erdő tulsó részének tartott, bizonyosan el vagyok veszve.

— Kérlek ne említsd ezt — mond Káta elpirulva.

— Barátok között. —

Ez kötelesség — mond Boeskaik. Igaz; hasonló esetben én is akként cselekedtem volna. De egy forró kézzorítást még is csak megérdemel.

— Beszéljünk okosabb dologról — mondja Káta a nyujtott kezét elfogadva. — Részt vehetsz-e a mai ünnepélyen?

— Miféle ünnepélyen?

— Hát nem tudod? . . Házatokat nagy szerencse érte, Báthori Kristóf ma jegyzi el Erzsike húgod kezét; s így te sógorságba jössz a fejedelemmel.

— Lehetetlen. Mikor ismerkedett meg veled?

— Látásból tudhatod, hogy régen. A győzelem óta pedig barátom, itt minden ember részeg. Ezzel nem

bizonyosan nem adhat kellemesebb ujévi ajándékot, mint ha megengedi, hogy kedvesét tetszése szerint elfogadja. Kinyilatkoztatja továbbá, hogy az ő szerelme már rég nem őszinte s igen örül, hogy alkalma van ezért kárpótlást nyujthatni, a miért is ezennel egy szeretővel ajándékozza meg.

— A bajusz nem járja. Egyik párisi felsőbb törvényszéknél egy fiatal ügyvéd szólni kezdett, de az elnök figyelmeztette, hogy az ügyvédnek nyilvános törvényszéki ülésben nem szabad bajuszosan működni. „Azt gondoltam — mondá a fiatal ügyvéd — az én bajuszom oly kicsiny, hogy észre sem fogják venni.“ Az elnök erre azt felelte, hogy itt nem a bajusz nagyságáról, hanem elvkérdésről van szó. Az ifjú ügyvéd tehát az ügy elhalasztását kérte, hogy akkorra megborotválkozhassék. Erre aztán az elnök, a törvényszék többi tagjaival előbb tanácsot tartva, kijelenté, hogy most az egyszer csak folytassa előadását bajuszosan.

— Porosz dicsekvés. Egy porosz tiszt egész könyvet írt a schlesvig-holsteini háboru alatt viselt dolgairól. A többi között ezt is írja: Egy ellenséges dragonyos-lóra szert tett dsidás kiküldetett, nézze meg, nincsenek-e az augusztenburgi öbölben ellenséges hajók. A dsidás elvágatott. Félóra mulva visszatérvén, nagy komoly képpel ily jelentést tett: „Jelentem, hogy kémszemlén voltam. Az augusztenburgi öbölben egy ágyunaszád volt. De amint engem meglátott, megijedt és tova iramodott.“

Színház.

—r.— Nem mulaszthatjuk el a mult számban helyszüke miatt nem adhatott szerdai előadásról némi utólagos említést tenni, és pedig leginkább azon okból, — mert e darab azon szini szakhoz tartozik, mely ha szindgyeink a közönség legnagyobb részének a viszonyokhoz mért óhajta szerit állandósíttatnék, egy még mindig elkerülhetlen nemét képezné a szini előadásoknak. — „Dallo s Pista“, 4 felvonásos vigjáték Szigligetivől, igen az életből merített anyagja, mulattató, népies doctrinája és Vaudeville jellegénél fogva szükségessé válik e szinpadon. És így a bírálat részéről több figyelmet igényel. De ugyanannyit egyszersmind az igazgatóság részéről is leginkább a személyzetet illetőleg. — Azt kérdezzük hát az igazgatóságtól, hogyan lehet Vaudeville Vaudevilleistáné nélkül? Mert Szigetvári E. csak nem tarthatjuk a kassai színház Vaudeville énekesnőjének. A felelet erre igen egyszerű volna, mert tekintetünk mindannyiszor csak a közönség lét számára kell vetnünk. — Szigetvári E. a mint halljuk itteni vendégszerelését bevégezte. — A szindidény pedig még három hónapig tart. — Sajnos de nem mondhatjuk, hogy nagy élvezetből leszünk megfosztva. Sz. E. mint többnyire, ugy ezuttal is nem aratott sikert tulságosan modoros játékaival. Nem lehet a közönség kedveltje; mert a nagy közönség is műértő, és nem szereti az annyira árnyalt játékokat, a hol csupa pirosítótól az arcot sem látni. Majd ugyanez áll énekeiről is. — Nem úgy Balázs Ilka k. a ki Róza szerepében egészen helyén volt, és azon megjegyzésünk mellett, hogy a siránkozó jelentekben nem szükséges a végre is minden napiasabb dolgokat oly tragicusan declamálni, megérdemli dicséretünket. — Betlenfalvi által a czim szerep helyesen volt betöltve. — Balog Gy. mint Serafin szerepét helyesen fogta fel, folytonosan a kellő humórral játszott. Csak arra kell figyelmeztetnünk, hogy nemes tűzében ne felejtse el, miszerint parlamentáris szokás szerint, a szinpadon is csak egynek szabad egyszer szólani, és a háttérbeni beszélgetésekkel, —

azt akarom mondani, hogy Erzsike kezét csak is részegen kérhette meg, mert húgodnál ma szebb leány nincs Erdélyben; hanem ez is egy jele annak, hogy az életkedv megjött, s mindenki siet a nyert babérokon megpihenni.

— Ó bár én is tehetném; de karomban még folyvást lankadságot érzek.

— Már pedig csak talpra legény, mert a fejedelmi sógorság utat nyit előtted egész a trónig. Már is beszélgetik, minő megtiszteltetések várnak reád a szentpáli csatában vett sebekért. Tanácsúrrá kineveztetésed annyi mint bizonyos.

— Én nem erre; egyedül csak reád, Margitomra gondolok. Mit tudsz róla?

— Keveset — mondja Káta elsötétült arczczal — de később majd visszatérünk erre; most az a fő, hogy magadat rendbe szedd, Erdélynek minden szépsége koszorúba lesz ma füzve házatoknál.

— Ejh! mit nekem! —

— Csak csinján uram, csinján. Majd ha a Hagymási Margit szeméibe néztél, akkor akarom hallani véleményedet. Ez valódi Vénusz!

— Megláthatod; nem fog az változtatni szívem érzelmein soha!

— Meghalljuk! De most jér; lássunk hozzá egy kissé a készületekhez.

S a jó barát Boeskaik felvezeté a házba, hol mindenütt sürgés forgás és készülődés nyomai mutatkoztak.

* * *
(Folytatása következik.)

történék az bár a természeti hűség rovására — nem szabad az értelmet zavarnia. — Említést érdemelnek Balogné mint Csukáné, és Berzsényi mint nagybátya.

KÖZLEKEDÉS.

Vasuti menetrend 1864-dik évi december 1-jétől kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:	
Kassa indulás	5 óra — p. reggel
Miskolcz	7 " 52 " "
Tokaj	9 " 35 " "
Nyiregyháza	10 " 34 " "
Debreczen	12 " 12 " délben
Püsp. Lad.	1 " 45 " délután
Szolnok	4 " 44 " "
Czegléd érkezés	5 " 41 " este
Pest	8 " 37 " "
Bécs	6 " — " reggel

II. Bécs és Pestről Kassa felé:	
Bécs indulás	8 óra — p. este
Pest	6 " 25 " reggel
Czegléd	9 " 27 " "
Szolnok	10 " 27 " "
Püsp. Lad.	1 " 26 " délután
Debreczen	3 " — " "
Nyiregyháza	4 " 28 " "
Tokaj	5 " 25 " este
Miskolcz	7 " 29 " "
Kassa érkezés	10 " 34 " "

A közállomásokról indulás ideje a minden pályaudvaron kifüggesztett részletes menetrendben van kimutatva.

Cs. kir. postakocsi.

Kassáról Ungvárnak, M. Szigetre minden éjjel 12 óra 30 perccor.
 " Eperjesnek, Lőcsére minden éjjel 12 órakor.
 " Pestre, Rosnyón és Vácson keresztül minden hétfőn reggel 2 órakor.

— Csütörtökön: „Lammermoori Lucia“, opera. (A bírálatot későn vettük, s helyszüke miatt nem közölhetjük).
 — Pénteken: „Szövetségesek.“ (Szinte elkésett).

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponta kétszer, reggel 7 és délután 2 órakor.
 Eperjesről Kassára ugyanakkor.
 Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu.
 Kassán: Spielman József.

Ungvári társaskocsi.

Ungvárról Kassára: minden vasárnap, kedden és csütörtökön reggeli 6 órakor.
 Kassáról Ungvárra: hétfőn, szerdán és pénteken reggeli 6 órakor.
 Ungvárról Munkácsra: minden vasárnap d. u. 1 órakor, kedden és szerdán reggeli 6 órakor, csütörtökön délutáni 1 órakor.
 Munkácsról Ungvárra: minden hétfőn, kedden, szerdán és pénteken délutáni 1 órakor.
 Ügynökség: Kassán: Spielman József. — Ungvárról: Pollák Fülöp. — Munkácsra: Tóth Károly.

GAZDASÁG ÉS ÜZLET.

Kassai piac, január 14-én 1865.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza köblönként	4	80	4	40
Kétszeres	—	—	—	—
Rozs	3	—	2	80
Tengeri	3	—	2	80
Árpa	2	80	2	60
Zab	1	30	—	—
Kása	6	20	—	—
Szesz itczénként	—	16 1/2	—	—
Marhahus fontonként	—	15	—	—
Bornyuhus	—	26	—	24
Sertésus	—	19	—	18
Vaj itczénként	—	66	—	60
Zsir	—	40	—	—
Szalonna fontonként	—	44	—	40

— Szombat: „Hunyady László“, opera.
 — Vasárnap adatik: „Az eladó leány“, eredeti népszimű, először.
 — Kedden: „Dom Sebastian“, opera.

Miskolcz, január 13-án. Az idő többnyire ködös, és a mellett felette lanya, úgy hogy a hó teljesen olvadásnak indul — A legutolsó heti-vásárnak piaci ára a január 10-iki hivatalos kimutatás szerint következő: buza pozsonyi mérőnként 2 frt. 50 kr., kétszeres 1 frt. 70 kr., gabona 1 frt. 45 kr., árpa 1 frt. 15 kr., zab 1 frt. 10 kr., kukuricza 1 frt. 15 kr., burgonya 90 kr. — Borsó itczénként 6 kr., lenese 6 kr., bab 4 kr., köleskása 4 kr., disznózsir 42 kr., vaj 50 kr., szalona 32 kr.

Gálszécs, január 12-én. Ma oly méleg nap volt, hogy a városon viz folyt az utcán; hó ugyszólván semmi. — Marhadóg Gálszécsen ugyan nem volt, most azonban a kerületben is megszűnt, a közlekedés megnyitott. — Mai hetivásárunk piaci árjegyzéke a következő: buza köblönként 4 frt. 80 kr., gabona 3 frt. 2 frt., árpa 1 frt. 60 kr., tengeri 2 frt. 70 kr., paszuly 6 frt., lenese 7 frt., kása 6 frt. 40 kr., burgonya 1 frt. 30 kr.; széna mázaja 1 frt., szalma mázaja 50 kr.

Bécsi börze január 13-ról.

5% Metallique	72.40
Nemzeti kölcsön	80.55
Bankrészvény	792 —
Hitelintézeti részvény	181.90
Londoni	115. —
Ezüst	114.50
Arany	5.46

Hivatalos értesítő.

Hirdetmény.

Azon hivatalos tapasztalás következtében, mely szerint némelyek a szabad ipartörvény szerde értelmezésénél fogva itt helyben keres' edést és ipart többi közt a terménykereskedést, és az úgynevezett liqueur-gyártást az által, hogy a pálinkát némileg befestve, és édes-séggel vegyítve üvegszámra árulják, jogtalanul üznek, ezennel közhírré tétetik, miszerint a városi tanácsnál lett szabályszerű bejelentésnek előre becsajjlása, illetőleg hatósági engedély elnyerése nélkül itt helyben bár mi néven nevezendő iparüzletet folytatni avagy azt egy harmadik személy hátrányára kiterjeszteni egyáltalában nem szabad, mert ezen tilalmas iparüzés által nem csak az állami jövedelem, hanem a rendszerelő iparos is, ki a bejelentett iparüzlet után előszabott terheket viseli, megrövidítve, illetőleg megcsontkítja van.

Ezen rendszabály áthágói az 1859-ik ipartörvény szerint 5 forttól 400 frtig terjedő pénzbírsággal, vagyontalanság esetén pedig aránylagos fogsággal büntetendők leendnek.

Kassa város kapitányi hivatala januárhó 12-én 1865.

8725. Kassa szabad kir. vár közigazgtási tanácsától.

Hirdetmény.

A helybeli es. kir. ker. pénzügyi igazgatóságának f. é. decemberhó 15-én 18788. sz. a. kelt átirata folytán ezennel a közönség tudomására hozatik, miszerint Kassára nézve a helybeli borok forrásának határnapjául f. é. novemberhó 12-dike, a vidéki borok forrásának határnapjául pedig f. é. november hó 20-ka állapotott meg, továbbá az egy akó mustból nyeredő legkisebb bormennyiség 32 pintben a forrás alkalmávali hulladék 3 pintben, — elpárolgás általi hiány 1 pintben, végre az élvezhetlen seprő 4 pintben határozott meg.

Kelt Kassán az 1864-dik évi december hó 30-án tartott tanácsülésből.

Pályázat.

Kassa sz. kir. város hatóságánál az 500 frt. készpénz és 8 öl fa-

Enyiczken két 5 éves már betanított kanca-csikó van eladó.

járandóságából álló évi díjjal összekötött faraktáruki állomás üresedésbe jött. Ez állomás iránt pályázat nyitattván, a pályázni szándékozók felhivatnak, hogy kellőleg felszerelt és az 1000 frtnyi hivatalos biztosíték iránti nyilatkozattal ellátott folyamodványukat legkésőbb f. évi januárhó 25-dik napján a város polgármesteri hivatalánál benyujtsák.

Kelt Kassán az 1865-dik január 10-iki tanácsülésből.

Hirdetmény.

8753. sz.

Kassa szab. kir. város törvényeszeke mint csődbíróság részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint helybeli kereskedő **Weisz Emil** ellen, saját kérelme következtében a csőd elrendeltetvén, hitelezői összejevetelére 1865-dik évi február 13-ik, 14-ik és 15-ik napjai tűzetnek ki határidőül, ideiglenes tömeggondnoknak Komjáthy Lőrincz hites ügyvéd, perügylőnek pedig Szentsák Ferencz h. ügyvéd neveztetvén ki. Felszólítatnak tehát mindazok, kik a fentebbi csődtömegből bármely jogczimmal valamit követelnek, hogy keresetüket a szükséges okmányok és bizonyítványokkal támogatva, a fentkített határidőre a törvényeszekekhez annál bizonyosabban adják be, mivel később beadott követeléseiknek többé hely nem fog adatni.

Kelt Kassán 1865-dik évi januárhó 5-én tartott város törvényeszeke mint csődbírósági üléshől.

Rélay Róbert,
aljegyző.

Magán hirdetések.

Fa-árverezés.

A Sándor-bölzsei közbirtokosság részéről közhírré tétetik, hogy birtokához tartozó, s ugyanazon határban lévő, s Kassától 1 1/2 mértföldnyire a pesti országutban eső közös erdejük, mely mintegy 3000 darab részint építkezésre, részint tűzre használható tölgyfából áll, f. hó 19-ik napjától kezdve minden csütörtökön fog a helyszínen árultatni, — hova is a venni szándékozók oly kijelentéssel hivatnak meg, hogy az a

vevők kívánságához képest akár nagyobb szakaszokban, akár kisebb csoportokban, de darabonként is fog árvereztetni.

Kelt Nádasdon 1865-iki január 11-én.

Gedeon István,

megbízott.

1—3

Bérbe adandó.

Abaujmege Csécs helységében 562 holdakból álló tagosított birtok ahhoz tartozó beruházások s kényelmes gazdasági épületekkel együtt bérbe adandó. — Ertekezhetni **Koós Eálmán** h. ügyvédnél Kassán Főutca 15-ik szám.

Figyelmeztetés a szülékhez!

A Krötzer Ágoston tokaji gyógyszerész úr által föltalált magasztos és biztos hatású **Gillszta-Chokoládéra**, mely orvosok által megvizsgált, és mint rendkívüli szer a gillszta elhajtására találtott, az arra vonatkozó hatásos bizonyítványokkal ellátott szer egyedüli bizonmánya Kassán, **Werfer Károly** könyvnyomdai irodájában és könyvkeres-

kedésében holis használati utasítással együtt darabja 20 ujkracjéért kapható.

Haszonbér.

Patay Sámuel ur, kassai első kö-zép külvárosi 1. sz. alatti háza csinos kerttel együtt minden perczben haszonbérbe kiadó. Bővebben értekezhetni **Ruszinó Zsigmond** ügyvéd, malomutczai 508. szám alatti szállásán.

Hirdetés.

A „Taurus“ című első általános és kölcsönös állatbiztosító egylet igazgatósága részéről közhírré tétetik, miszerint ez egyletnek tetleges működése 1865-ik év januárius 1-én megkezdődött.

A felső-magyarországi főnökséggel, Kassán lakó

Markbreiter Gyula

ur bizatván meg, ki is minden ezen egy-leti ügyekre vonatkozó felvilágosításokat készséggel adand.

Bécs, 1865-dik január 7-én.

1—3 Az igazgatóság.

„HUNGARIA“

biztosító bank.

A Pozsonyban alakult „HUNGARIA“ biztosító bank alólírott vezérügynöksége ezennel köztudomásra teszi, hogy ezen hazai biztosító intézet működését már a tűz-kár elleni biztosításokkal megkezdvén, a nagyérdemű közönségnek ezennel felajánlja szolgálatát biztosítások eszközzésére

tűzkárok ellen.

Ezen hazai új biztosító intézet az általa megállapított intézvényeknél fogva, a nagyérdemű közönséget minden lehető előnyökben részesítendő, — a netáni tűzkárokat, s a biztosított épületeken a segítség alkalmával történt rongálásokat pedig a károsulttal megállapodás után azonnal kifizetendi.

A társulat minden jelentékenyebb helyeken fő- és alügynökségek által képviseltetik, melyeknél kellő utasítások s nyomtatványok legszivesebben kiszolgáltatnak.

A „Hungaria biztosító bank“
vezérügynöksége Kassán
Fleischer és Megay.

Vásári jelentés.

HIRSCH L. és BLAU L.

ékszer-árusok Pestről

e folyó hóban tartandó **ungvári páll-vásár** alkalmával ajánljuk jól rendezett raktárunkat a legjobb izlés után készített

arany- ezüst- és ékszerárak, gyöngyök és órákkal.

Régi arany, ezüst, ékszer és gyöngy a legmagasabb áron vétetik meg és cseréltetik be. — Árulási hely **Weinberger ház** a nagy hidnál.

2—3

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.

Előfizetési felhívás

„Kálmán költeményeire.”

Több ismert tekintélyű bírálók kedvező nyilatkozata arra ösztönöz bennünket, hogy ez előfizetési felhívást terjeszszük az irodalom lelkes pártolói elé.

Magunk is átlapozgatva az ifjú költő művét, édes meggyőződéssel vallhatjuk, hogy ihletett képeiben, a fejlődő bimbó pirjára, s mely lelket önt beléje, az erkölcsi szellemben — ugyan e bimbó illatára takáltunk, melynek elseje, míg magához hívta lelkünk, az illat édes bilincsei közé ölel, mit elhagyni úgy fáj a szívnek. — — —

Mi tehát azon meggyőződésben, hogy költő e diszesen kiállítandó művében — a mily élvezetes, annyira hasznos olvasmányt nyújthatunk a t. c. közönségnek; bizalommal kérjük fel a t. c. urat, sziveskedjék minket eme nemes vállalatunkban mint gyűjtő — kinek is minden 10 után egy tiszteletpéldánnyal kedveskedni el nem mulasztjuk — elősegíteni.

Az említettük, mintegy 240–230 lapra terjedő mű ára fizetve csak 1 frt.; velinpa-
pirosra nyomva 1 frt. 50 kr. o. é.

Mi tehát a legjobbak reményében, kérve kérjük a t. c. pártolókat, sziveskedjenek az iveriken gyűjtött előfizetők névsorát a jövő hó, azaz januárhó közepeig beküldeni, hogy azok száma után intézkezhessünk.

Kelt Kassán, november 25-én 1864.

Werfer Károly,
könyvkiadóhivatala.

A t. c. gyűjtő neve:

Lakása:

Utolsó posta:

Sorszám	Előfizető neve	Lakása	Utolsó posta	Hány példány?	Mily kiállítás?			
					velin?		közönséges?	
					frt.	kr.	frt.	kr.

Werfer Károly, kiadóhivatala, Kassán

Előfizetési pénz
„Kálmán költeményeire.”

**Tek. Werfer Károly könyvkiadó-
hivatalának**

Terhelve ft. kr. o. é.
(Bérmertve.)

Kassán.

Kas
CS
szin
hog
de l
han
elide
zaná
dig
akar
társ
hálá
szám
den
műh
vatas
nitam
betöl
szent
Thál
fáras
nemz
virág
nyerl
Ha v
az,
kevés
kat le
tolak
sége
kitép
kinöv
káros
hozni
gató
nék;
volna
zek le
viden
léni,
jeleit
báját
érvén
követ
hazafi
hetség
bizott
a nál
készü
sét v
nem
polgár
segéd
I
déken
gel és
főváro
válasz
— ily
hatná
kezet
konko